

XIV

AD POSTVMVM

Strophe Alcaica

Ēheu !, fugācēs, Postume, Postume,
Lābuntur annī ; nec pietās moram
Rūgīs et īstantī senectae
Afferet indomitaeque mortī.

Nōn, sī trecēnīs, quotquot eunt diēs,
Amīce, plācēs illacrimābilem
Plūtōna taurīs ; quī ter amplum
Gēryonēn Tityonque trīstī

Compescit undā, scīlicet omnibus,
Quīcumque terrae mūnere vescimur,
Ēnāvīgandā, sīve rēgēs
Sīve inopēs erimus colōnī.

Frūstrā cruentō Mārte carēbimus,
Frāctīsque raucī flūctibus Hadriae ;
Frūstrā per autumnōs nocentem
Corporibus metuēmus Austrum :

Vīsendus āter flūmine languidō
Cōcūtos errāns, et Danaī genus
Īnfāme, damnātusque longī
Sīsiphus Aeolidēs labōris.

Linquenda tellūs et domus et placēns
Vxor neque hārum, quās colis, arborum
Tē, praeter invīsās cupressōs,
Ūlla brevem dominum sequētur.

Absūmet hērēs Caecuba dīgnior
Servāta centum clāvibus, et merō
Tinget pavīmentum superbō,
Pontificum potiōre cēnīs.